

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

1.2.2010

B7-0064/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemused

**Corien Wortmann-Kool, Karl-Heinz Florenz, Richard Seeber, Peter Liese,
Vera Pilar del Castillo, Romana Jordan Cizelj, Sirpa Pietikäinen,
Theodoros Skylakakis, Maria Da Graça Carvalho**
fraktsiooni PPE nimel

RE\803450ET.doc

PE432.913v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsi (COP15) tulemuste kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja selle Kyoto protokoll;
- võttes arvesse Taanis Kopenhaagenis 7.–18. detsembrini 2009. aastal toimunud ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste 15. konverentsi (COP15) ja Kyoto protokoll osaliste koosolekuna toimivat konventsiooniosaliste 5. konverentsi (COP/MOP5) ning allakirjutatud lõplikku kokkulepet;
- võttes arvesse kliima- ja energiapaketti, mille Euroopa Parlament võttis vastu 17. detsembril 2008. aastal, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/29/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2003/87/EÜ, et täiustada ja laiendada ühenduse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteemi¹, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta otsust nr 406/2009/EÜ, milles käsitletakse liikmesriikide jõupingutusi kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks, et täita ühenduse kohustust vähendada kasvuhoonegaaside heitkoguseid aastaks 2020²;
- võttes arvesse oma varasemaid kliimamuutustega seotud resolutsioone, eelkõige 4. veebruari 2009. aasta resolutsiooni „2050: tulevik algab täna – soovitud ELi tulevaseks integreeritud kliimamuutusi käsitlevaks poliitikaks” kohta³ ja 11. märtsi 2009. aasta resolutsiooni ELi strateegia kohta ulatusliku kliimamuutuste kokkuleppe saavutamiseks Kopenhaagenis ja piisavate vahendite eraldamise kohta kliimamuutuste poliitika rahastamiseks⁴;
- võttes arvesse ... poolt komisjonile ja nõukogule esitatud suuliselt vastatavaid küsimusi ELi strateegia kohta Kopenhaageni kliimamuutuste konverentsil (COP15) (O-0000/2009 – B7-0000/2009, O-0000/2009 – B7-0000/2009);
- võttes arvesse kliimameetmete voliniku kandidaadi Connie Hedegaardi kuulamist 15. jaanuaril 2010;
- võttes arvesse nõukogu ja komisjoni 20. jaanuari 2010. aasta avaldusi Kopenhaageni kliimamuutuste tippkohtumise tulemuste kohta;
- võttes arvesse järgmist konverentsi (COP16), mis toimub Mehhikos;
- võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,

¹ ELT L 140, 5.6.2009, lk 63.

² ELT L 140, 5.6.2009, lk 136.

³ Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2009)0042.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P6-TA(2009)0121.

- A. arvestades, et läbirääkimised ulatusliku rahvusvahelise kliimamuutuste kokkuleppe üle 2012. aasta järgseks ajaks, mis pidi sõlmitama Kopenhaagenis 2009. aasta detsembris, lõppesid pettumust tekitanud kokkuleppega, mis ei vastanud ELi ootustele;
- B. arvestades, et kokkulepe ei sisalda ühtki siduvat lepet ega pikaajalist eesmärki;
- C. arvestades, et 2°C eesmärgi selgesõnalist lisamist kokkuleppele võib pidada ajalooliseks sammuks;
- D. arvestades, et osaliste poolt heitkoguste vähendamiseks pakutud arvnäitajad ei ole 2°C eesmärgi täitmiseks piisavad ja eri riikide praegused kohustused, mida nad on lubanud täita, ei vasta kuidagi valitsustevahelise kliimamuutuste rühma esitatud vähendamiseeesmärkidele, sest nendes räägitakse ainult 700–800 miljardist tonnist süsinikdioksiidi heitest aastani 2050;
- E. arvestades, et arenguriigid ja kiiresti areneva majandusega riigid ning ka USA tunnistasid ühisvastutust ja vajadust võtta meetmeid heitkoguste vähendamiseks;
- F. arvestades, et EL ei suutnud võtta juhtivat rolli kliimamuutuse vastu võitlemisel ja ELi ei kaasatud isegi USA, Hiina, India, Brasiilia ja Lõuna-Aafrikaga peetud läbirääkimistele kokkuleppe lõppvariandi üle;
- G. arvestades, et Kopenhaageni tulemuste tõttu on rahvusvahelised kliimaläbirääkimised ajutiselt seiskunud ja on ülioluline lähikuudel möödunud kuude tegevus kriitiliselt läbi vaadata, et protsessi praegustest tagasilöökidest üle saada,
1. peab kahetsusväärseks COP15 konverentsil saavutatud nõrka kokkulepet; möönab siiski, et see on piisav alus järgmise konverentsi COP16 ettevalmistamisele ja edukale toimumisele, sest see sisaldab positiivseid elemente, näiteks üldine konsensus piirata globaalse soojenemise tõusu 2°Cni võrreldes eelindustriaalse tasemega, ja kohustab seda eesmärki ja kokkuleppes ette nähtud meetmeid 2015. aastaks läbi vaatama, et uurida võimalusi, kuidas globaalset soojenemist piirata 1,5°Cni;
 2. väljendab rahulolu kiiresti areneva majandusega riikide kohustuse üle vähendada heitkoguseid ja viidete üle arenguriikidele, kes peavad esitama riikliku aruande heitkoguste vähendamise kohta kontrollimeetodi alusel;
 3. võtab teadmiseks kokkuleppes sisalduva iga-aastase 100 miljardi USA dollari suuruse summa, mille arenenud riigid maksavad 2020. aastaks, ja arengumaadele järgmise kolme aasta jooksul (2010–2012) makstava 30 miljardi USA dollari suuruse summa, mida kasutatakse võitluseks kliimamuutuse vastu, ja rohelise kliima fondi loomise, millest toetatakse metsade hävitamise ja metsade seisundi halvenemisega seotud projekte arengumaades, tingimusel et kõikide rahastamisvormide üle tehakse järelevalvet;
 4. nõustub, et luuakse mehhanism, mille abil vähendatakse metsade hävitamisest ja metsade seisundi halvenemisest tulenevaid heitkoguseid ning edendatakse kasvuhoonegaaside sidumist metsade abil, ning tehnoloogilise mehhanismi loomisega tehnoloogilise arengu ja tehnosiirde kiirendamiseks, ning tunneb heameelt selle üle, et on viidatud turgude rollile leevendusmeetmete kulutasuvuse parandamisel;

5. väljendab rahulolu kohanemismeetmete üle, eriti kõige tundlikumates arenguriikides (eelkõige vähimarenenud maad, vähearenenud väikesed saareriigid ja Aafrika);
6. peab kahetsusväärseks, et USA ja Hiina ei olnud sisepoliitilistel põhjustel valmis vastu võtma põhjalikumat kokkulepet ja võtsid rahvusvahelistel läbirääkimistel koos mitme kolmanda riigiga (Kuuba, Nicaragua, Sudaan ja Venetsueela) rangete ja siduvate kohustuse vältimiseks blokeeriva seisukoha hoolimata sellest, et lepingu sõlmimisele oli Kopenhaagenis kõrgel tasemel poliitiline toetus;
7. on arvamusel, et arutelu jätkamine näiteks tollimaksude muutmise taoliste meetmete ja muude sanktsioonide üle suurendab praegust ebakõla ja ei aita kaasa rahvusvahelise kliimalepingu sõlmimisele;
8. peab kahetsusväärseks, et Kopenhaageni kokkuleppes ei ole kordagi mainitud lennunduse ja meretranspordi rahvusvahelist lepingut, kuid märgib, et Kopenhaagenis heaks kiidetud õigusdokumentides on küsimus jätkuvalt päevakorras, ja kordab oma lubadust sõlmida rahvusvaheline leping, mis reguleeriks lennunduse ja meretranspordi heidet;
9. peab kahetsusväärseks, et EL ei suutnud säilitada rahvusvahelises raamistikus oma juhtrolli ning soovib tungivalt ELil COP15 tulemustest õppida ja oma strateegia ümber kujundada, et Euroopa Liidu kohalolek oleks ühtsem, otsustavam ja mõjusam ja et ta säilitaks juhtrolli kliimamuutuse vastases võitluses;
10. on veendunud, et COP15 tulemustest peab õppust võtma, et käesoleval aastal Mehhikos toimuv COP16 oleks edukas;
11. rõhutab, et uued globaalsed lähenemisviisid, nagu eelarvel põhinev lähenemisviis, tuleb arutusele panna ja need peavad arutelule uut inspiratsiooni andma; lisaks sellele on veendunud, et sellistes globaalse kliimapoliitika uutes lähenemisviisides tuleb ühendada majanduslik tõhusus ja globaalne arengupartnerlus ning samal ajal panna kõik riigid, sealhulgas kiiresti areneva majandusega riigid, kliimaküsimuste eest vastutama;
12. on veendunud, et kui Euroopa investeerib jätkusuutlikku tulevikku, leitakse lahendused, mis aitavad parandada kliimat ja energiasalgeolekut, vähendada energiasõltuvust, tõhustada ressursside kasutamist, tööstuslikku konkurentsivõimet ja töökohtade loomist;
13. on seisukohal, et tuleb tõhustada teabevahetust kliimakaitse pakutavate võimaluste kohta, sealhulgas majanduskasvu tagamise kohta tulevikus, ja aidata ELis vähem arenenud riikidel vältida vigu, mida ELi liikmesriigid on teinud;
14. nõuab kindlalt, et solidaarsuse põhimõttest juhindudes peab EL ühest küljest ühendama partnereid uues vastastikuse austuse ja vastutuse vaimus ja teisest küljest tugevdama nn alt üles lähenemisviise (nt avaliku ja erasektori partnerlused, investeeringud uutesse tehnoloogiatesse ja teadusuuringutesse, meetmed tehnoloogial, innovatsioonil või energial põhinevate partnerluste edendamiseks Hiina, India ja teiste kiiresti areneva majandusega riikidega), et kaasata kodanike antud uus impulss;

15. rõhutab, et ELi edukuse seisukohast on kõige tähtsam tegur ühel häälel rääkimine, et läbirääkimispartnerid peaksid teda piisavalt kaalukaks ja peamiseks või vähemalt võrdse kaaluga läbirääkimispartneriks;
16. peab soovitavaks, et järgmistel konverentsidel esindaks ELi üksainuke läbirääkija Euroopa ühise seisukoha rõhutamiseks;
17. rõhutab vajadust toetada kõiki kliimasõbralikke energiatootmise allikaid, kui Euroopa Liit tahab saavutada kliimamuutusega seotud eesmärgid ja samal ajal tagada energiavarustuse kindluse; peab oluliseks, et EL ja selle liikmesriigid suurendaksid investeeringuid puhastes tehnoloogiatesse, energeetikaga seotud teadusuuringutesse ning energia ja ressursside kasutamise tõhususse, et tugevdada ELi usaldusväarsust ja juhtivat rolli rahvusvahelisel tasandil;
18. jagab arvamust, et lisaks läbirääkimistele konkreetsete heitkoguste vähendamise eesmärkide üle tuleks rahvusvahelisel tasandil selgemalt kindlaks määrata energiatõhususe võimalused, mis olulise ja odava vahendina aitavad kliimamuutuse mõju leevendada; on veendunud, et lähenevatel kliimakõnelustel Mexico Citys tuleks muu hulgas sõlmida ka energiatõhususe rahvusvaheline leping;
19. palub ELil ja selle liikmesriikidel mitte võtta ühepoolseid kohustusi ELi tööstuse konkurentsivõime arvelt; peab oluliseks, et tööstusriigid väljaspool ELi võtaksid võrreldavaid meetmeid ning arenenud riigid ja arenguriigid võtaksid realistlikud heitkoguste vähendamise kohustused; osutab sellele, et heitkoguste vähendamise eesmärgid peab saama mõõta, nende kohta aru anda ja tõestada;
20. nõuab põhjalikku arutelu heitkoguste vähendamise saavutamise parimate vahendite valiku üle rahvusvahelisel tasandil ja nõuab sellega seotud ELi seisukohtade kriitilist hindamist; on sellele vaatamata seisukohal, et eelistada tuleks turupõhiste vahendite kasutamist, sest nende abil saab kohustuslikke vähendamise eesmärgid täita kõige madalamate sotsiaalsete kulutustega;
21. nõuab tungivalt arenenud riikidelt suuremaid investeeringuid kliimasõbralike ja energiatõhusate tootmisprotsesside uudsete ja nüüdisaegsete tehnoloogiate alasesse teadustegevusse; peab oluliseks, et Euroopa Liit näitaks eeskujulike vahendite olulise lisamisega kliimasõbralike tehnoloogiate teadusuuringutesse teadusuuringute raamprogrammi raames;
22. teeb süsinikdioksiidi heite globaalse vähendamise ühiste rahvusvaheliste meetmete raames ettepaneku töötada välja globaalne valdkonnapõhine nn alt üles lähenemisviis, mida kohaldatakse kõrge energiatarbimise tasemega tööstusharude suhtes; rõhutab, et kogu maailmas on selle lähenemisviisi kohased heitkoguste vähendamise eesmärgid ja ergutava vahendina tehnosiire osutunud väga tõhusaks näiteks Jaapanis ja seda lähenemisviisi on nüüd hakatud arendama Aasia ja Vaikse ookeani piirkonna partnerluse abil;
23. on seisukohal, et Mexico City kliimamuutuse tippkohtumine on suurepärane võimalus sõlmida leping, mille abil saab arendada nn alt üles globaalset valdkonnapõhise lähenemisviisi poliitikat, mida kohaldatakse kõrge energiatarbimise tasemega tööstusharude suhtes; on seisukohal, et Ameerika Ühendriigid, Hiina, India ja Brasiilia

peavad kindlasti selles rahvusvahelises lepingus osalema;

24. rõhutab, et EL peab kindlasti säilitama kõrgemad eesmärgid kliimamuutusega võitlemiseks ja kohaldama süsinikulekke, turupõhise mehhanismi ja heitkogustega kauplemise süsteemiga seotud sätteid, kuid ta peaks olema valmis suuremaks paindlikkuseks seoses üleminekuga Kyoto protokollilt teiste riikide võimalikele vabatahtlikele kohustustele, tingimusel et nad võtavad ka olulisi praktilisi meetmeid heitkoguste vähendamiseks;
25. rõhutab, et EL peaks seoses teiste riikide 31. jaanuaril esitatud kohustusega tõhusamalt teatavaks tegema valmisoleku võtta kohustuseks kasvuhoonegaaside vähendamise 30%, tingimusel et ka teised riigid on valmis ühise, aga erineva vastutuse põhimõttel samuti asjakohaseid meetmeid võtma, ja üldisemal tasandil peaks EL uurima, kas riikide endi võetud kohustused on õige globaalne strateegia nii ambitsiooni kui ka täitmise seisukohast;
26. tunnistab, et üks tulevastest peamistest ülesannetest süsinikdioksiidi vähendamise kõrval on ka loodusvarade tõhusam ja säästlikum kasutamine, millest saab lähituleviku põhiküsimus;
27. on seisukohal, et Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide parlamentide kahepoolsed kohtumised võivad anda arutelluse suure panuse ja parandada osapoolte vastastikust mõistmist; kavatses seetõttu neid kohtumisi korraldada enne ametlike läbirääkimiste algust, et anda varasemast tähendusrikkam osa parimate tulemuste saavutamisse läbirääkimistel;
28. rõhutab vajadust luua ELi uus „kliimadiplomaatia” ja tugevdada suhteid maailma mõjuvõimsate riikidega, aga ka edumeelsemate arenguriikidega, nagu Brasiilia, Mehhiko, Costa Rica ja Maldiivid; on lisaks sellele seisukohal, et EL peab tulevaste läbirääkimisprotsesside tõhustamiseks aitama tagada parema infovoog ja tagasiside eriti G-77 taoliste heterogeensete rühmadega;
29. nõuab tungivalt, et ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni sekretariaat vaataks läbi rahvusvahelistel läbirääkimistel kasutatavad töömeetodid, eriti seoses riigijuhtide rolli ja avalikustatud seisukohtadega enne läbirääkimiste lõppemist, et tagada kokkulepitavate tekstide projektide eelnev nõuetekohane ettevalmistamine ja olla kindel, et läbirääkimistel osalejatel on vajalik otsustusõigus, mis muudab protsessi tulemuslikumaks ja tõhusamaks;
30. nõuab tihedama seose loomist ELi välispoliitika ja kliimameetmete vahel; on veendunud, et kliimamuutusele tuleks ELi välistegevuses anda tähtis koht; seetõttu nõuab tungivalt, et ELi juhtpositsiooni säilitamiseks järgmistel läbirääkimistel räägiks EL ühel häälel ning ELi esindaksid COP 16 tipptasandi juhtide hulgas komisjoni president Barroso, liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja paruness Ashton ja kliimameetmete volinik Hedegaard;
31. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni

sekretariaadile palvega levitada seda kõikidele lepinguosalistele, kes ei ole ELi liikmed.